

Warszawa, dnia 20 marca 2026 r.

Poz. 14

ZARZĄDZENIE NR 9

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 19 marca 2026 r.

w sprawie wytycznych do wojewódzkich planów zarządzania kryzysowego

Na podstawie art. 14 ust. 3 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do stosowania wytyczne Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji do wojewódzkich planów zarządzania kryzysowego, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie nr 16 Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 20 kwietnia 2017 r. w sprawie wytycznych do wojewódzkich planów zarządzania kryzysowego (Dz. Urz. Min. Spraw Wew. i Ad. poz. 17).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji: *wz. W. Szczepański*

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działami administracji rządowej – administracja publiczna i sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 999).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2024 r. poz. 834, 1222, 1473, 1572 i 1907 oraz z 2025 r. poz. 1795.

Załącznik do zarządzenia nr 9
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia 19 marca 2026 r. (poz. 14)

WYTYCZNE DO WOJEWÓDZKICH PLANÓW ZARZĄDZANIA KRYZYSOWEGO

Podstawowym celem Wytycznych jest ujednoczenie zasad sporządzania wojewódzkich planów zarządzania kryzysowego (WPZK) oraz zwiększenie poziomu ich funkcjonalności i użyteczności.

Wytyczne do planów są dokumentem pomocniczym, adresowanym do wojewodów, wskazującym na elementy, które powinny zostać wzięte pod uwagę przy sporządzaniu planów.

Zgodnie z wymogami art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 122, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ZK”, WPZK obejmuje następujące elementy składowe:

1. Plan główny zawierający:

- 1) **charakterystykę zagrożeń oraz ocenę ryzyka ich wystąpienia, w tym dotyczących infrastruktury krytycznej (IK), oraz mapy ryzyka i mapy zagrożeń**, rozumiane jako katalog zagrożeń wraz z określeniem prawdopodobieństwa, zasięgu i skutków ich wystąpienia.

Katalog zagrożeń powinien przedstawiać zagrożenia właściwe dla danego województwa (wewnętrzne) oraz zagrożenia zewnętrzne, w tym zagrożenia o charakterze transgranicznym. Należy wykorzystać w tym zakresie katalog zagrożeń przedstawiony w Krajowym Planie Zarządzania Kryzysowego.

Do zagrożeń zawartych w katalogu powinny konsekwentnie odnosić się **mapy zagrożeń**, w których należy zaznaczyć obszar geograficzny objęty zasięgiem zagrożenia, z uwzględnieniem różnych rodzajów zdarzeń.

Ocenę oraz mapy ryzyka, które powinny zostać sporządzone dla wszystkich przedstawionych w katalogu zagrożeń. W celu ujednoczenia metodologii oceny ryzyka dla wszystkich organów administracji publicznej zaleca się zastosowanie procesu oceny ryzyka wypracowanego na potrzeby opracowywania Raportu o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego. Wskazane jest, aby oceny ryzyka dokonywał podmiot wiodący, uwzględniony w siatce bezpieczeństwa.

Z przedmiotowego katalogu zagrożeń, map oraz oceny ryzyka mogą korzystać również operatorzy IK przy opracowywaniu planów ochrony IK;

- 2) zadania i obowiązki uczestników zarządzania kryzysowego w formie **siatki bezpieczeństwa**, rozumianej jako zestawienie zagrożeń przedstawionych w katalogu, ze wskazaniem podmiotu wiodącego przy ich usuwaniu oraz podmiotów współpracujących, w którym określono działania dotyczące danego zagrożenia, z uwzględnieniem podziału na 4 fazy zarządzania kryzysowego: zapobieganie, przygotowanie, reagowanie i odbudowa. Dla każdego zagrożenia powinna być wskazana jedna instytucja wiodąca;
- 3) **zestawienie sił i środków planowanych do wykorzystania w sytuacjach kryzysowych**, rozumiane jako wykaz zasobów, w tym zasobów ochrony ludności rozumianych zgodnie z art. 3 pkt 8 ustawy z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1907, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o OLiOC”, które mogą zostać wykorzystane w określonych przedziałach czasowych w sytuacji kryzysowej. Tam, gdzie to możliwe, należy

określić także realny czas potrzebny na uruchomienie danych zasobów oraz wskazać podmiot odpowiedzialny za uruchomienie zasobów. Przez zestawienie sił i środków należy rozumieć wojewódzkie zasoby ochrony ludności wyszczególnione w Wojewódzkiej Ewidencji Zasobów Ochrony Ludności i Obrony Cywilnej, prowadzonej zgodnie z art. 23 ustawy o OLiOC – z chwilą uruchomienia tej bazy;

- 4) **zadania określone planami działań krótkoterminowych**, o których mowa w art. 92 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647, z późn. zm.). Dla większej czytelności WPZK część ta może zawierać jedynie informację o opracowaniu planu działań krótkoterminowych, podstawowe informacje o nim oraz odesłanie do właściwych procedur reagowania kryzysowego.

2. Zespół przedsięwzięć na wypadek sytuacji kryzysowych, a w tym:

- 1) **zadania w zakresie monitorowania zagrożeń**, rozumiane jako zestawienie zawierające informacje na temat:
 - a) struktur odpowiedzialnych za monitorowanie poszczególnych kategorii zagrożeń określonych w katalogu zagrożeń i zakresu informacji, jakich można od nich oczekiwać,
 - b) trybu pracy struktur, o których mowa w lit. a, ich służb dyżurnych lub osób do kontaktu w sytuacji wystąpienia zagrożenia,
 - c) trybu raportowania i systemu wymiany informacji o zagrożeniach pomiędzy danymi strukturami a Wojewódzkim Centrum Zarządzania Kryzysowego (WCZK), w szczególności: telefonicznie, pocztą elektroniczną, poprzez systemy raportowania, oraz między WCZK a Krajowym Centrum Zarządzania Kryzysowego, (tj. Rządowym Centrum Bezpieczeństwa).

W związku z tym, że ta część planu ma szczególne znaczenie dla sprawnej pracy WCZK, należy przy sporządzaniu planu uwzględnić dotychczasowe doświadczenia w zakresie monitorowania zagrożeń, w tym wnioski z ćwiczeń i realnych sytuacji kryzysowych. W tej części należy uwzględnić opis systemów wymiany informacji;

- 2) **tryb uruchamiania niezbędnych sił i środków** uczestniczących w realizacji planowanych przedsięwzięć na wypadek sytuacji kryzysowej, rozumiany jako baza danych dysponentów zasobów wraz z zasadami dysponowania określonymi zasobami. Ten element planu powinien być powiązany lub przygotowany łącznie z zestawieniem sił i środków planowanych do wykorzystania w sytuacjach kryzysowych;
- 3) **procedury reagowania kryzysowego**, określające sposób postępowania w sytuacjach kryzysowych, rozumiane jako procedury działania WCZK, komórki organizacyjnej urzędu wojewódzkiego właściwej w sprawach zarządzania kryzysowego oraz wojewódzkiego zespołu zarządzania kryzysowego.

Nie jest konieczne sporządzanie procedur postępowania odrębnie dla każdej kategorii zagrożeń. Jeżeli, co do zasady, działania struktur realizujących zarządzanie kryzysowe na poziomie wojewódzkim jest takie samo w różnych kategoriach zagrożeń (w zakresie wymiany informacji, wzmocnienia służb dyżurnych, informowania osób funkcyjnych, trybu zwoływania zespołu zarządzania kryzysowego), zaleca się stworzenie standardowej procedury operacyjnej.

Dodatkowo należy uwzględnić w tym punkcie procedury realizacji przedsięwzięć w ramach poszczególnych stopni alarmowych i stopni alarmowych CRP, wyszczególnionych w rozporządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2016 r. w sprawie zakresu przedsięwzięć wykonywanych w poszczególnych stopniach alarmowych i stopniach alarmowych CRP (Dz. U. z 2022 r. poz. 2065), w tym moduły zadaniowe dla każdego stopnia;

- 4) **współdziałanie między siłami uczestniczącymi w realizacji przedsięwzięć planowanych na wypadek sytuacji kryzysowej** – ta część planu powinna być ściśle powiązana z siatką

bezpieczeństwa i zawierać doprecyzowanie zasad współpracy pomiędzy podmiotami systemu zarządzania kryzysowego, w tym podmiotami ochrony ludności, w rozumieniu art. 17 ustawy o OLiOC, poprzez:

- a) określenie zasad tworzenia i funkcjonowania wojewódzkiego zespołu zarządzania kryzysowego,
- b) określenie zasad współpracy w fazie reagowania z zespołami zarządzania kryzysowego tworzonymi na poziomie samorządowym oraz wydzielonymi siłami i środkami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w art. 25 ustawy o ZK,
- c) wskazanie zawartych porozumień oraz wewnętrznych aktów prawnych regulujących zasady współpracy,
- d) określenie dobrych praktyk w zakresie podnoszenia standardów współpracy przy uwzględnieniu wniosków wynikających ze wspólnych ćwiczeń i realnych sytuacji kryzysowych.

3. Załączniki funkcjonalne planu głównego:

W załącznikach funkcjonalnych zaleca się przyjęcie modelu przygotowywania zadaniowych procedur reagowania, w formie zestandaryzowanych modułów zadaniowych, które mogą być uruchomione przez wojewodę stosownie do rodzaju i skali każdego z zagrożeń wyszczególnionych w siatce bezpieczeństwa. Katalog uniwersalnych modułów zadaniowych przypisanych wojewodzie opracowuje Dyrektor Rządowego Centrum Bezpieczeństwa. Katalog ten jest zawarty w Krajowym Planie Zarządzania Kryzysowego.

Plan główny obejmuje następujące załączniki funkcjonalne:

- 1) **procedury realizacji zadań z zakresu zarządzania kryzysowego**, w tym związane z ochroną IK, opisujące sposoby działania podmiotów realizujących zadania z zakresu zarządzania kryzysowego na obszarze województwa.

W tej części planu należy przedstawić procedury, odnośniki lub wyciągi z procedur działania w sytuacjach kryzysowych, w tym podmiotów wykazanych w siatce bezpieczeństwa;

- 2) **organizację łączności** rozumianą jako wymianę informacji między podmiotami realizującymi zadania z zakresu zarządzania kryzysowego, wraz z określeniem środków łączności, w tym elektronicznej wymiany informacji, wykorzystywanych systemów i wskazaniem ich dysponenta, bądź administratora. W tym załączniku powinny być wskazane zapasowe systemy łączności lub transmisji informacji, o ile takie funkcjonują. Załącznik powinien być ściśle powiązany z częścią planu dotyczącą współdziałania między siłami uczestniczącymi w realizacji przedsięwzięć planowanych na wypadek sytuacji kryzysowej;
- 3) **organizację systemu monitorowania zagrożeń, ostrzegania i alarmowania**, z uwzględnieniem przepisów ustawy o OLiOC. Należy opisać organizację wojewódzkiego systemu wczesnego ostrzegania o zagrożeniach oraz wojewódzkiego systemu wykrywania i alarmowania, uwzględniając Krajowy System Wykrywania Skażeń i Alarmowania, który funkcjonuje na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lutego 2024 r. w sprawie systemów wykrywania skażeń i powiadamiania o ich wystąpieniu oraz właściwości organów w tych sprawach (Dz. U. poz. 290);
- 4) **zasady informowania ludności o zagrożeniach i sposobach postępowania na wypadek zagrożeń**, z uwzględnieniem art. 34 ust. 2 ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 1914) oraz art. 73 ustawy o OLiOC. W tej części należy syntetycznie opisać, kto jest odpowiedzialny za informowanie ludności, w jakim trybie informowanie może się odbywać, jakie siły i środki mogą być w tym celu wykorzystywane oraz wskazać lokalne systemy wczesnego ostrzegania o zagrożeniach (z wykorzystaniem aplikacji komputerowej, SMS, Regionalnego Systemu Ostrzegania, telefonicznie, poczty elektronicznej, itp.).

W tej części można także zawrzeć wzory komunikatów i ulotek informacyjnych, które mogą być wykorzystywane w sytuacjach zagrożeń. Należy określić tryb dystrybucji informacji (komunikaty w mediach, druk i kolportaż ulotek, organizacja przekazywania informacji dla mediów, inne sposoby dystrybucji informacji);

- 5) **organizację ewakuacji** z obszarów zagrożonych. Należy przez to rozumieć wojewódzki plan ewakuacji ludności, opracowywany na podstawie art. 42 ustawy o OLiOC. Zgodnie z art. 44 ustawy o OLiOC wojewódzki plan ewakuacji ludności stanowi załącznik funkcjonalny do planu zarządzania kryzysowego województwa;
- 6) **organizację ratownictwa, opieki medycznej, pomocy społecznej oraz pomocy psychologicznej**. Załącznik ten powinien zawierać wyciąg informacji z wojewódzkiego planu działania systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, opracowywanego na podstawie art. 21 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2026 r. poz. 141) i przedstawiać zasady organizacji pomocy społecznej i pomocy psychologicznej wraz ze wskazaniem podmiotów uczestniczących w realizacji tych zadań w przypadku sytuacji kryzysowej;
- 7) **organizację ochrony przed zagrożeniami charakterystycznymi dla obszaru województwa**, która powinna być ściśle powiązana z katalogiem zagrożeń. Należy wykazać aktualne plany postępowania na wypadek zagrożeń charakterystycznych dla województwa opracowane przez podmioty wskazane w siatce zagrożeń;
- 8) **wykaz zawartych umów i porozumień** związanych z realizacją zadań zawartych w WPZK, rozumianych jako porozumienia i umowy zawarte przez wojewodę;
- 9) **zasady i tryb oceniania i dokumentowania szkód**, zawierające opis procedur i wykaz formularzy oraz zespołów wykorzystywanych przy szacowaniu strat i dokumentowaniu szkód;
- 10) **procedury uruchamiania rezerw strategicznych** powinny odnosić się wyłącznie do zasad i trybu wnioskowania przez wojewodę o uruchomienie przedmiotowych rezerw;
- 11) **wykaz IK znajdującej się na terenie województwa** – należy podać ogólną informację o liczbie obiektów IK znajdujących się na terenie województwa, z podziałem na systemy wynikające z Narodowego Programu Ochrony Infrastruktury Krytycznej, o którym mowa w art. 5b ustawy o ZK. Z uwagi na niejawnny charakter wykazu IK nie należy podawać nazw i danych teleadresowych obiektów IK;
- 12) **priorytety w zakresie ochrony oraz odtwarzania IK** określone zgodnie z metodyką szacowania ryzyka wskazaną w ust. 1 pkt 1 oraz w odniesieniu do informacji przygotowywanych na potrzeby raportu częściowego wojewody o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego.

Wskazówki ogólne:

1. Plan powinien być spójny z rozwiązaniami zawartymi w Krajowym Planie Zarządzania Kryzysowego oraz w planach wykazanych w ust. 3 pkt 7 i obejmować zadania realizowane we wszystkich fazach zarządzania kryzysowego (zapobieganie, przygotowanie, reagowanie, odbudowa).
2. Przygotowanie i aktualizacja WPZK powinna być poprzedzona opracowaniem raportu częściowego wojewody o zagrożeniach bezpieczeństwa narodowego. Wnioski i kierunki działania wynikające z raportu są uwzględniane w WPZK, szczególnie w zakresie:
 - 1) identyfikacji i hierarchizacji zagrożeń;
 - 2) wyszczególnienia przedsięwzięć (programów), które będą realizowane w województwie, aby zminimalizować możliwość wystąpienia zagrożenia lub ograniczenia jego skutków.
3. WPZK powinien być podzielony na funkcjonalne, jasno oznaczone foldery z zastosowaniem systemu indeksów lub oznaczeń kolorystycznych.
4. Działania i procedury w planie powinny być opisywane w sposób możliwie jasny. W miarę możliwości, każda instrukcja, procedura czy aneks powinny być konstruowane według tego samego schematu.

5. Jeżeli informacje wymagane w WPZK zostały już określone w innym miejscu planu, w innym dokumencie (planie, procedurze, instrukcji) sporządzonym na podstawie odrębnych przepisów lub w samodzielnej bazie danych, dopuszcza się wskazanie we właściwym miejscu WPZK stosownego odniesienia.
6. Potwierdzeniem uzgodnienia WPZK z kierownikami jednostek organizacyjnych planowanych do wykorzystania przy realizacji przedsięwzięć określonych w planie powinny być: pieczęć na karcie uzgodnień oraz podpis złożony w obrębie tej pieczęci przez kierownika właściwej jednostki. W wersji elektronicznej przesłanego do zatwierdzenia planu należy zawrzeć skan wypełnionej karty uzgodnień. Dopuszcza się uzgodnienie WPZK korespondencyjnie – w takim przypadku w karcie uzgodnień należy wpisać: znak i datę pisma uzgadniającego, a także imię i nazwisko oraz funkcję osoby, która podpisała pismo.
7. Ze strony Ministerstwa Obrony Narodowej, zgodnie z art. 25 ust. 4 ustawy o ZK, do uzgodnienia WPZK wskazany jest Dowódca Brygady Obrony Terytorialnej odpowiedzialny za dane województwo.
8. Podmioty uczestniczące w realizacji zadań zawartych w WPZK powinny zostać zobowiązane do bezzwłocznego sygnalizowania potrzeby dokonania zmian w planie. Zawartość planu powinna być modyfikowana pod wpływem m.in. wniosków z rzeczywistych sytuacji kryzysowych, ćwiczeń i szkoleń, zmian danych teleadresowych, zadań instytucji i organów.
9. Aktualizacja WPZK przekazywana do zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej powinna być sporządzana w formie tekstu ujednoliconego utrwalonego w postaci papierowej (strony trwale połączone, w sposób uniemożliwiający dołączanie, usuwanie lub wymianę poszczególnych stron) oraz w wersji elektronicznej (na płycie CD).